

svarsbeløbet, kan Rederen kræve Sagen afgjort af en Dispachør. Har han gjort dette, kan dog enhver Fordringshaver anlægge Søgmaal til Fastsættelse af, hvor stor hans Fordring vilde være, hvis Rederens Ansvar ikke var begrænset, og Rederen kan forlange, at Dispachøren skal sætte bestemte Fordringshavere en passende Frist, inden hvilken de skal have anlagt saadant Søgmaal.

Finder Dispachøren Grund dertil, kan han med et Varsel af højst tre Maaneder indkalde Fordringshavere paa den Maade, han i det enkelte Tilfælde anser for mest hensigtsmæssig.

Enhver af de interesserede er pligtig til at meddele Dispachøren alle de Oplysninger og Bevisligheder, som han anser for nødvendige.

Omkostningerne ved Dispacheringen bæres af Rederen.

Twistigheder om Rigtigheden af Dispachørens Afgørelser kan indbringes for Domstolene.

påhvile ham, og til fordeling av ansvarsbeløpet, gennem stevning under ett til alle fordringshavere overfor hvem samme begrensning påberopes. Saken reises i den rettskrets hvor skibet har sitt hjemsted. Hovedforhandling kan holdes uten saksforberedelse. Pådømmelsen kan deles således, at grensen for ansvaret fastsettes først, og at avgjørelser om fordelingen av beløpet treffes efterhvert som de fordringer der efter rekkefølgen kommer i betraktning, er godkjent eller rettskraftig avgjort gjennom særskilte søksmål.

Er det et større antall fordringshavere eller er det grunn til å anta at det er ukjente fordringshavere, kan retten bestemme at rederen skal la stevningen med innkallelse kunngjøre tre ganger i Norsk Kunngjørelses-tidende med et varsel av minst tre måneder, regnet fra siste kunngjørelse, samt ved opslag på rettens kontor og på tollboden ved det tollsted i hvis distrikt skibet hører hjemme. Retten kan også påby kunngjørelse i et eller flere andre blad. Enn videre skal rederen la stevningen med innkallelse forkynne for hver av de kjente fordringshavere gjennom anbefalt brev. Når innkallelsen er utferdiget, kan retten på begjæring av rederen ved kjennelse treffe en foreløbig avgjørelse om ansvarsgrænsen, efter at de kjente fordringshavere så vidt mulig har fått adgang til å uttale sig mundtlig eller skriftlig.

§ 262.

Har Rederen for at afværge en Arrest eller for at faa en Arrest ophævet stillet Sikkerhed for det fulde Ansvarsbeløb, gælder Sikkerheden som stillet til Fordel for alle de Fordringshavere, overfor hvem Begrensningen kan paaberaabes, og ingen af disse kan kræve yderligere Sikkerhed.

Er Sikkerhed stillet for et lavere Beløb, eller er flere Sikkerheder stillet efter hverandre, bestemmes Virkningerne i Mangel af Overenskomst mellem Parterne af Retten, saaledes at Grænsen for Ansvaret ikke overskrides.

§ 262.

Er søksmål reist efter § 261, kan fordringshavere ikke uten samtykke av rederen og andre interesserte kreve dekning av sjøpanterett, av stillet sikkerhet eller av utlagte formuesgjenstander, før det er rettskraftig avgjort hvor meget der faller på deres fordringer.

Har rederen for å avverge arrest eller tvangsfullbyrdelse stillet sikkerhet for det fulle ansvarsbeløb, gjelder sikkerheten som stillet til fordel for alle de fordringshavere, overfor hvem samme begrensning kan påberopes, og ingen av dem kan kreve ytterligere sikkerhet.